

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3005/2019. (I. 7.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.35.111/2018/3. és Kfv.35.110/2018/3. számú végzése ellen benyújtott alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A gazdálkodó szervezet indítványozó (a továbbiakban: indítványozó) alkotmányjogi panaszt nyújtott be „a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 33.Kpk.46.175/2017/3. számú végzését, illetve az indítványozó azzal szemben benyújtott fellebbezését elutasító 33.Kpk.46.175/2017/6. számú végzését felülvizsgáló Kúria Kfv.1.35.111/2018/3. számú végzésével és a Kfv.1.35.110/2018/3. számú végzésével szemben.”
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz előzménye, hogy az indítványozó beadvánnyal élt az önkormányzati adóhatóságnál, amelyben kérte a kivetett építményadó utólagos módosítását. A kérelmet az elsőfokú adóhatóság érdemi vizsgálat nélkül, végzéssel elutasította a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 30. § e) pontja alapján (VI-4/12/2017. számú végzés). A Ket. e szabályai szerint a hatóság a kérelmet érdemi vizsgálat nélkül, nyolc napon belül elutasítja, ha a hatóság a kérelmet érdemben már elbírálta, és változatlan tényállás és jogi szabályozás mellett ugyanazon jog érvényesítésére irányuló újabb kérelmet nyújtottak be, és újrafelvételnek nincs helye, feltéve, hogy a kérelem érdemi vizsgálat nélküli elutasítását jogszabály nem zárja ki. Az önkormányzati adóhatóság megállapította, hogy az adózó adókötelezettségeiben 2011. óta változás nem állt be; az adózónak a vitatott időszakra az ingatlan tekintetében van bevallása, mely alapján az adóhatóság 2011. évtől kivetette az építményadót.
- [3] A másodfokú adóhatóság a végzést helybenhagyta (BP/1008/09727-2/2017. számú végzés). A kormányhivatal végzése tartalmazza, hogy ellene fellebbezésnek, bírósági felülvizsgálatnak helye nincs. Az indítványozó bírósághoz fordult, az illetékes közigazgatási és munkaügyi bíróság a közigazgatási végzés felülvizsgálatára irányuló kérelmet – az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: régi Art.) 143. § (1) bekezdése alapján, amely szerint az adóhatóság másodfokú végzésével szemben nincs helye bírósági felülvizsgálatnak – érdemi vizsgálat nélkül elutasította (33.Kpk.46.175/2017/3.). Rámutatott arra, hogy az 1/2019. KJE határozat alapján sem volt helye a jelen esetben bírósági felülvizsgálatnak, mert mind az elsőfokú, mind a másodfokú adóhatóság a Ket. 30. §-ára hivatkozva hozta meg döntését végzés formájában, tehát a döntés tartalma és elnevezése összhangban állt egymással. A végzés tartalmazta, hogy a végzés ellen jogorvoslatnak nincs helye.
- [4] Az indítványozó ezt követően a bíróság 33.Kpk.46.175/2017/3. számú végzése ellen fellebbezést és felülvizsgálati kérelmet nyújtott be. A fellebbezést a bíróság hivatalból elutasította (33.Kpk.46.175/2017/6.). A végzés tartalmazta, hogy a végzés ellen jogorvoslatnak nincs helye. A felülvizsgálati kérelmet a Kúria utasította el hivatalból (Kfv.35.111/2018/3.). A Kúria hivatalból elutasította a fellebbezést hivatalból elutasító végzés ellen az indítványozó által benyújtott másik felülvizsgálati kérelmet is (Kfv.35.110/2018/3.). Megállapította, hogy a felülvizsgálattal támadott bírósági határozatok felülvizsgálatát az eljárási törvények nem teszik lehetővé.
- [5] 1.2. Az indítványozó abból indult ki az alkotmányjogi panasza tartalma alapján, hogy kérelme az önellenőrzéssel esik egy tekintet alá annak ellenére, hogy az önellenőrzés az önadózáshoz, mint adó-megállapítási módhoz kapcsolódik, a helyi adókat viszont nem önadózással állapítják meg, hanem bevallás alapján, kivetéssel az adóhatóság. Az indítványozó azzal érvel, hogy beadványát, amely a tartalma szerint önellenőrzés, határozattal – és nem végzéssel – kellett volna elbírálnia az adóhatóságnak. Így a bíróság és a Kúria is érdemi vizsgálatot folytatott volna. A panasz szerint a kúriai végzések sértik a jogbiztonság elvét [Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés], a hatalommegosztás elvét [Alaptörvény C) cikk (1) bekezdés], a tisztességes bírósági tárgyaláshoz való jogot

[XXVIII. cikk (1) bekezdés], a jogorvoslathoz való jogot [XXVIII. cikk (7) bekezdés], továbbá az Alaptörvény 25. cikk (2) bekezdés *b*) pontját. Hivatkozott az 1/2009. KJE határozatra.

- [6] 2. Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 56. § (1) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság az ügyrendjében meghatározottak szerinti tanácsban eljárva dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról. A (2) bekezdés alapján a tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, ezek között a 26–27. § szerinti érintettséget, az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmét, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket. A (3) bekezdés úgy szól, hogy a befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [7] Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.
- [8] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság tartalmi feltételeinek nem felel meg, az Alaptörvénynek a panaszban felhívott szabályaival összefüggően az indítvány olyan alkotmányjogi kérdést, amely a panasz befogadását eredményezhetné, nem vet fel az alábbiak szerint.
- [9] 3. Bár az indítványozó az Abtv. 27. §-ára alapítottan terjesztette elő a Kúria és a bíróság alaptörvény-ellenesnek vélt jogszabály-értelmezését támadó panaszát, az indítvány valójában alkotmányossági érvet nem, kizárólag a jogalkalmazó jogszabály-értelmezésére vonatkozó cáfolatot tartalmaz.
- [10] Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben az alábbiakat kívánja hangsúlyozni: önmagában a jogszabályok értelmezése, valamint a bírósági joggyakorlat egységének biztosítása nem az Alkotmánybíróság, hanem a bíróságok, kiemelten pedig a Kúria feladata [Alaptörvény 26. cikk (3) bekezdése, a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény III. fejezete], ezt az Alkotmánybíróság a jogbiztonságra és az alapjogokra figyelemmel sem vonhatja magához {lásd: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]}. Kirívó jogértelmezési hibák megvalósulásának hiányában a jogszabályokat a bíróságok önállóan értelmezik, és az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}.
- [11] Az alkotmányjogi panaszra okot adó ügyben az adóhatóságnak abban a jogkérdésben kellett döntenie, hogy az indítványozó beadványa alkalmas-e érdemi vizsgálatra; a bíróság pedig azt vizsgálta felül, hogy az első- és a másodfokú adóhatóság a Ket. 30. §-ára hivatkozva alapos okból hozta-e meg döntését végzés formájában, a döntés tartalma és elnevezése összhangban áll-e egymással.
- [12] A bíróság és a Kúria a Ket. 30. §-a valamint az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény 143. § (1) bekezdése, továbbá a régi Art. 13. § (1) bekezdése jogalkalmazói értelmezésével és a korábbi bírói gyakorlat alapján, a konkrét ügy sajátosságaira tekintettel hozta meg döntését. A régi Art. 13. § (1) bekezdése értelmében a jogkövetkezmények alkalmazása során esik egy tekintet alá az önellenőrzéssel, ha az adózó a bevallása elfogadásával kivetett adó utólagos módosítását kéri, adóbevallásának módosításával. A konkrét ügyben az adóhatóság nem alkalmazott jogkövetkezményt, nem észlelt az adózó kötelezettségeiben változást. A bíróság pedig megállapította, hogy az adóhatósági döntés tartalma és elnevezése összhangban állt egymással. Figyelemmel arra is, hogy az Alkotmánybíróság alapvetően tartózkodik jogági dogmatikához tartozó kérdések helytállóságáról, illetve törvényességéről, avagy kizárólag törvényértelmezési problémáról való állásfoglalástól, az alkotmányjogi panaszban előadott érvek alapján kirívó jogértelmezési hiba vizsgálatának szükségességét sem találta megalapozottnak. Az a körülmény pedig, hogy a bíróság és Kúria az indítványozó által irányadónak tartott értelmezéstől eltérően alkalmazott jogi normákat, önmagában nem veti fel a támadott bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-sértés kételyét, és nem tekinthető alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek sem. Mindezekre figyelemmel az Alkotmánybíróság a panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a*) pontja alapján, az Abtv. 56. § (3) bekezdése alkalmazásával visszautasította.

Budapest, 2018. december 11.

Dr. Szívós Mária s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1163/2018.

